

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 66:

Forslag til folketingsbeslutning om generel kommunal hjemmel til oprettelse af et korps af parkeringskontrollører.

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.

(Fremsat 26/11 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Efter beslutningsforslaget opfordres regeringen til med virkning fra den 1. januar 1997 at give alle kommuner hjemmel til oprettelse af parkeringskorps i medfør af færdselslovens § 122 a. Ifølge denne bestemmelse har justitsministeren nu af trafikministeren fået bemyndigelse til helt eller delvis at overføre parkeringskontrollen fra politiet til en kommunalbestyrelse.

Jeg skal i den anledning oplyse, at regeringen som udgangspunkt er positiv over for at gøre den eksisterende ordning permanent og udvide den. På nuværende tidspunkt må regeringen dog afvise forslaget under henvisning til den igangværende evaluering af forsøgsordningen med kommunal parkeringskontrol i Københavns og Frederiksberg Kommuner. Denne evaluering foregår i et samarbejde mellem flere berørte myndigheder, herunder Trafikministeriet, Justitsministeriet og politiet. Først når evalueringen er tilendebragt, kan der tages endelig stilling til ordningens fremtid.

Forsøgsordningen med kommunal parkeringskontrol i Københavns og Frederiksberg Kommuner har, som forslagsstillerne ganske

rigtigt bemærker, nu løbet i en årrække, nærmere bestemt siden § 122 a trådte i kraft den 1. januar 1992. Jeg gør dog opmærksom på, at det i forarbejderne til bestemmelsen var forudsat, at der i første række skulle tilvejebringes hjemmel for etablering af kommunal parkeringskontrol, altså alene i Københavns og Frederiksberg Kommuner. Desuden omtaler forarbejderne en passende prøveperiode på mindst 2 år, hvorefter det skal tages op til overvejelse, hvorvidt ordningen også skal gælde i andre kommuner, og disse overvejelser er altså i gang.

Der er tale om et omfattende materiale, som skal gennemgås, og flere problemstillinger, der skal overvejes, ligesom flere forskellige berørte myndigheder som nævnt deltager i evalueringen. Af denne grund kan der ikke efter regeringens opfattelse allerede med virkning fra 1. januar 1997 gives alle kommuner hjemmel til at oprette parkeringskorps i medfør af færdselslovens § 122 a.

Erling Christensen (S):

I Socialdemokratiet har vi ikke svært ved at forstå, at mange kommuner står i kø for at få lov til at oprette deres egen parkeringskontrol og dermed selvfølgelig indkassere de mange rare parkeringsafgiftskroner. København har efter forslagsstillerens oplysninger fået ca. 93 mio. kr. netto i kommunekassen.

Når trafikministeren oplyser, at prøveperioden for Københavns og Frederiksberg endnu ikke er vurderet og evalueret, er det meget forståeligt og må også være det for forslagsstillerne. Det er jo mange penge, der skal flyttes rundt mellem mange kommuner, Justitsministeriet og politiet, og så er det for øvrigt også sådan, at der skal findes en løsning på eventuelle retssikkerhedsproblemer i den anledning. Men de problemer tager SF sig slet ikke af i deres forslag.

Inden vi laver en hovsaløsning på dette område, bliver vi nødt til i det mindste tilnærmelsesvis at vide, hvad det er, vi taler om. Man har godt nok haft 4 år til at lave beregninger, men jeg kan godt forestille mig forskellige løsninger, som også skal forhandles. Skal pengene dutes? Skal overførsler ske fra den enkelte kommune? Skal pengene blot indgå i kommunekasserne, eller skal de bruges til bestemte formål? Så er der for øvrigt også de problemer, jeg nævnte om retssikkerheden.

I Socialdemokratiet ser vi frem til, at trafikministeren snart bliver færdig med evalueringen af prøveperioden i København og Frederiksberg,

så vi får et godt beslutningsgrundlag, når vi skal tage stilling til et generelt lovforslag om at overføre parkeringskontrollen til kommunerne. Det vil vi i Socialdemokratiet være positivt indstillet over for.

Af mine bemærkninger er det fremgået, at vi støtter SF's idé, men at det ikke er muligt at gennemføre lovgivningen pr. 1. januar 1997, som trafikministeren også nævnte, altså om kun 3 uger. Derfor kan vi ikke støtte det foreliggende forslag.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Venstre er imod SF's forslag om oprettelse af et parkeringskorps i alle kommuner.

Forsøgsordningen i Københavns Kommune har været en stor succes, skriver SF i bemærkningerne. Ja, det er rigtigt, hvis man ser på det store beløb, Københavns Kommune har tjent på denne ordning, men retssikkerheden har lidt skade. Det ses tydeligt på det store antal klagesager, vi har fået kendskab til i Retsudvalget. Behandling af færdselslovovertrædelser er som udgangspunkt politiets opgave og ikke parkeringsvagternes.

SF siger ligeledes, at p-afgiftssystemet er godt for miljøet. Til dette er at sige: Et effektivt miljø skal ikke skabes ved p-afgifter.

Hvis dette beslutningsforslag skulle få støtte fra et flertal, vil det blive en ny pengemaskine for kommunerne, akkurat som bruttoskatten. Mangler man penge, strammer man blot skruen, og noget sådant er Venstre inderligt imod.

Niels Ahlmann-Ohlsen (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Helge Adam Møller, er forhindret i at være til stede, skal jeg på den konservative folketingsgruppes vegne fremlægge følgende:

Det Konservative Folkeparti kan ikke stemme ja til forslaget i dets foreliggende form og med virkning fra den 1. januar 1997; men vi er indstillet på at gå ind i en positiv udvalgsbehandling med henblik på i større omfang end i dag at give kommunerne mulighed for at overtage store dele af parkeringskontrollen.

Der er dog nogle forudsætninger, vi ønsker opfyldt forinden. For det første ønsker vi at afvente resultatet af det igangværende tværministerielle udredningsarbejde, som trafikministeren har iværksat, idet vi samtidig forventer, at det afsluttes senest i løbet af første kvartal i 1997. For det andet skal en overførsel af parkeringskontrollen til den enkelte kommune

efter konservativ opfattelse ske i forståelse og samarbejde med de lokale politimyndigheder, og for det tredje skal der etableres en aftale mellem Kommunernes Landsforening og staten, så de ekstrairtdægter, som kommunerne opnår ved at få overført parkeringskontrolkompetencen, kompenseres over for staten på grund af dennes mistede indtægter. Man kan sige det sådan, at ordningen ikke må koste staten penge.

Konkluderende kan jeg sige, at vi ikke er afvisende over for ideen bag SF's forslag, men vi finder, at der er nogle analyser, der skal gennemføres, og nogle spørgsmål, der skal afklares, før vi kan tage endelig stilling.

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil indlede med at sige, at vi ikke er uvenligt stemt over for forslaget, men vi ser nogle problemer i det, som vi ikke umiddelbart ser nogen løsning på, og som vi godt vil have tid til at kigge lidt nærmere på.

For det første mener vi, der er nogle retlige problemer i det. Sådan som jeg har forstået det, er det sådan nu, at det ikke er muligt at anke de parkeringsbøder, der bliver delt ud i København og på Frederiksberg, hvor man har denne forsøgsordning, og det mener vi faktisk er en lille smule betænkeligt. Vi har også forstået, at der er mange klager, som ikke kan komme videre i systemet, og det mener vi ikke er særlig heldigt.

Dernæst har vi et problem med hensyn til selve det at beholde pengene, og her kunne vi godt tænke os, at Indenrigsministeriet eller indenrigsministeren blev koblet ind. Men så vidt vi kan se, er indenrigsministeren ikke koblet ind på nuværende tidspunkt.

Efter forsøgsordningen får kommunerne lov til at beholde parkeringspengene, og det er jo fint for den kommunale økonomi. Men hvis de fremover skal blive ved med det, mener vi, at pengene skal gå til specielle formål, f.eks. trafik- og miljøformål, som der også lægges op til i forslaget. Vi vil godt diskutere en konstruktion om, hvordan det kan gå for sig, om det f.eks. skal være som med de kommunale kloakfonde eller vandfonde, så pengene bliver øremærket til bestemte ting og ikke bare styrker likviditeten og i øvrigt bliver modregnet i bloktilskuddene.

Endelig har vi problemer med hensyn til landkommunerne. Forslaget omfatter alle kommuner, men skal en lillebitte landkommune, der antagelig ikke har problemer af den type, have de samme muligheder? Ja, hvis loven skal gælde alle, så skal de. Men det er også noget, vi gerne vil diskutere.

Vi vil altså afvente den rapport eller det udvalgsarbejde, der kommer fra Trafikministeriet og Justitsministeriet, og så vil vi se på sagen igen. På nuværende tidspunkt kan vi ikke støtte forslaget.

Tom Behnke (FP):

Efter Fremskridtspartiets opfattelse burde man fuldstændig privatisere parkeringskorpserne. Det kunne lige så vel være private firmaer, som stod for den kontrol.

Det er sådan i dag, at kontrollen hører under politiet. I Københavns og Frederiksberg Kommuner ligger den dog under kommunen som følge af et lovforslag, som blev vedtaget for et par år siden. Dengang stemte Fremskridtspartiet for, at man overførte kompetencen fra politiet, så det var kommunen, der fik den, og i den anledning påpegede vi, at det, vi helst havde set, var, at man havde lavet en fuldstændig privatisering. Men vi støttede som sagt forslaget dengang, og derfor vil vi også støtte forslaget, vi behandler i dag.

Det er efter Fremskridtspartiets opfattelse et skridt i den rigtige retning, at man lægger kontrollen ud til kommunerne og væk fra politiet, så det ikke længere er en politimæssig opgave, men en kommunal opgave at sørge for at pålægge de afgifter, der skal pålægges, og føre den kontrol, der skal føres. Man kan jo sige, at der i virkeligheden kun er tale om en fysisk placering af de pågældende medarbejdere, altså om deres arbejdsgiver er politiet eller kommunen eller, som Fremskridtspartiet foreslår, en privat person eller et privat firma.

Det, der selvfølgelig står tilbage, er spørgsmålet om økonomien. Hvad med økonomien? De penge, der kommer ind, i hvilken kasse skal de lægges? Her er jeg enig med de ordførere, der har været inde på, at i det øjeblik, man lægger kompetencen over til kommunerne, må der også ske en udligning over for staten, som hidtil har fået indtægterne.

Jeg synes også, jeg ved denne lejlighed – ligesom da vi i sin tid vedtog loven om, at Københavns og Frederiksberg Kommuner kunne overtage kontrollen – vil nævne problemet med, at man med denne ordning har to forskellige girokort, nemlig det girokort, som de kommunale parkeringsvagter kan udstede, og de girokort, politiet kører rundt med. Det er ikke hensigtsmæssigt, at man har to forskellige kort, det ville være nemmere og smartere, hvis man kun havde ét.

Det sidste, jeg vil påpege, og som jeg synes har haltet meget i den periode, hvor kontrollen har været lagt ud til Københavns og Frederiksberg Kommuner, er retssikkerheden for de personer, som mener, at den afgift, de er blevet pålagt, har været uberettiget. Det er næsten umuligt for de personer at få afgørelsen omstødt. Det synes vi er problematisk, og derfor vil vi under udvalgsbehandlingen prøve at se nærmere på retssikkerheden. Vi vil skabe en mulighed for, at de, der får pålagt en afgift, også får mulighed for at anke afgørelsen, og at der kan tages en egentlig drøftelse af, om det var rimeligt eller urimeligt, at personen holdt det pågældende sted det pågældende tidspunkt.

Vi vil altså lægge vægt på i udvalgsarbejdet at få retssikkerheden ind – om ikke andet i hvert fald for Københavns og Frederiksberg Kommuner, hvis ikke forslaget her bliver vedtaget. Men hvis forslaget bliver vedtaget, skal princippet gælde i hele landet. Retssikkerheden er nøgleordet for Fremskridtspartiet.

Men som sagt: Vi støtter forslaget og går positivt ind i udvalgsarbejdet.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten synes, det er et udmærket forslag, der her er fremsat. Vi ser det faktisk som et indledende skridt til at sikre, at kommunerne får mulighed for at træffe transportpolitiske beslutninger og føre dem ud i livet, og her tænker jeg selvfølgelig ikke alene på parkering. Jeg tænker også på, at der bliver mulighed for i det hele taget at lave parkeringsrestriktioner, betalingsringe og kræve rejsehjemmel til den kollektive transport ved indkørsel i byer og alle den slags ting. Sådanne redskaber er vigtige for byerne; det er den eneste mulighed, de har for at regulere transportpolitikken på en sådan måde, at der skabes mulighed for at få tålelige vilkår, og derfor ser jeg dette forslag som en indledning.

Jeg har også nogle bekymringer angående retssikkerheden. Det er rigtigt, at der har vist sig nogle problemer i forbindelse med opkrævede parkeringsafgifter. Det er næsten umuligt at få en vurdering af, om de er berettigede eller ej, så der ligger et problem her. Men jeg tror, det også er muligt at løse det, især hvis dette forslag føres igennem.

Arne Melchior (CD):

CD kan ikke støtte det foreliggende forslag, og årsagerne hertil er analoge med dem, som er fremhævet af ministeren og en række ordførere

fra både regeringspartier og de store oppositionspartier.

Jeg kan ikke tilbageholde en undren over, at et så parlamentarisk skolet parti som SF den 26. november indleverer et forslag af ganske vidtgående art, som ifølge forslaget skal have virkning allerede 5-6 uger efter indleveringen af forslaget. Det kan ikke have været deres alvor, da de formulerede den tekst.

Så skal jeg ligesom andre ordførere knytte til vores afvisning, at der da er tanker i det, som allerede den forrige regering var inde på, den nuværende regering og minister er inde på, og som CD også kan støtte.

Jeg har særlig et par bemærkninger til de to sidste pinde i bemærkningerne. Det ene er det, der drejer sig om at give butikkerne gode vilkår ved at gøre nærparkering til butikslivet nem. Det er der da selvfølgelig mægtig god mening i. Mange steder er der allerede så høje afgifter på parkering i disse centrale og stærkt trafikerede gader, at det formål er opnået, for der er jo ikke nogen, der ønsker at betale for 2 timers parkering, hvis de kan nøjes med en halv eller en hel time. Men formålet støtter vi som sagt fuldt ud.

Så er der den sidste pind med hensyn til, at det skulle være en god miljøafgift. Må jeg ikke udtale glæde ved, at vi i går fik at vide, at træerne og vist også buskene i København i øjeblikket har det bedre, end de har haft det i årtier, ja, i adskillige generationer. De bestræbelser, der er udfoldet for renere biler – jeg tænker her i første omgang selvfølgelig på den blyfri benzin og katalysatorerne – har jo altså allerede vist en god virkning. Den vej skal vi da klart videre ad, og det arbejder jo også bilindustrien i høj grad på, og Folketingets Trafikudvalg beskæftiger sig meget med sagen og skal i næste måned på en tur ned til folkevognsfabrikkerne for dér at lære mere om rene motorer og drivmidler.

Så det er vi da enige i, men det lugter jo en lille smule af, at SF allerhelst så, at der slet ingen biler kørte i gaderne. Allerhelst skulle man altså enten blive hjemme eller også tage apostlenes heste eller nogle hestevogne, som ellers vores oldeforældre gjorde deres bedste for at komme videre fra. De intentioner kan vi selvfølgelig ikke støtte.

Så skal jeg endelig særlig til trafikministeren sige, at han skal være opmærksom på, at inden vi skrider til en meget vidtgående ændret metode på disse områder, skal der gives et varsel, således at erhvervslivet, at investorer, bygherrer og kommuner kan indstille sig på at få skabt

parkeringshuse – det ligger også i forlængelse af, at vi altså ikke ønsker at få afskaffet bilerne eller bilismen – i byernes midte, således at folk, der har brug for det af den ene eller den anden grund, det skal offentligheden ikke blande sig i, alligevel kan komme i deres biler og køre fra i deres biler med de varer, som de har indkøbt i de butikker, som SF og CD så gerne vil give bedst mulige vilkår.

Altså en foreløbig afvisning, og vi glæder os til at høre nyt fra ministeren, når evalueringen af hele sagen foreligger.

Egil Møller (DF):

Der er i bemærkningerne flere positive elementer som begrundelse for fremsættelsen af forslaget, bl.a. og ikke mindst at politiet bliver fritaget for kontrolopgaven.

Politiet har efter Dansk Folkepartis mening vigtigere opgaver at tage sig af. At kommunerne påtager sig opgaven er i forhold til den nuværende situation en forbedring.

I udvalgsarbejdet vil vi meget gerne foreslå og forsøge at overbevise de andre partiers ordførere om, at det da godt kunne være, at det var en privat opgave at varetage denne funktion her i samfundet. Vi håber selvfølgelig, at man vil lytte til argumenterne, og deltager så i øvrigt i udvalgsarbejdet.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg vil starte med at sige tak til ordførerne, og inspireret af hr. Arne Melchior vil jeg godt sige, at det ikke er, fordi vi vil have en bilfri by – det vil vi under normale omstændigheder – men der er jo ikke mange penge i det, hvis den bliver bilfri, det må vi jo nok erkende, så der er lidt modstrid dér. Ellers vil jeg sige tak til ordførerne. Så vidt jeg kan se, var det kun Venstre, der var decideret imod, ellers var man positiv hele vejen igennem fra samtlige ordførere, og det siger jeg naturligvis tak for.

En af de ting, der ikke står noget om i beslutningsforslaget, er, at det her forslag jo ærlig talt vil give en masse beskæftigelse. Man kan godt regne med, at i de fleste provinsbyer vil man gribe forslaget med kyshånd, og sådan noget som 1.000 ansatte inden for kommunen kan jeg da godt se forude, som oven i købet kan tjene sig selv hjem. Jeg fatter sådan set ikke, vi ikke har gjort det for lang tid siden, for det her er da i hvert fald arbejdspladser, der er noget gods i, og der er ikke noget med tilskud, som der er til hjemmeserviceordninger, og hvad ved jeg. Det

her er cool cash, der kommer lige ned i kommunens kasse, hvis det bliver vedtaget. Men jeg er selvfølgelig indstillet på, at vi afventer den evaluering, der kommer.

Når vi har fremsat forslaget igen – og det er til trafikministeren – er det jo selvfølgelig, fordi vi synes, det tog for lang tid, inden der skete noget på det her område.

Jeg nægter selvfølgelig at tro på, at det er ligesom med det andet forslag, jeg var ordfører for, om forbudet mod at tale i mobiltelefon under kørsel: Der var jo også mange, der var positive; der ville så komme et forslag senere.

Jeg tror selvfølgelig ikke, man er så usaglig i regeringen og andre steder, at det er, fordi der kommer nogle forslag fra SF, som er udmærkede, at vi bliver afvist; sådan er det naturligvis ikke her på Christiansborg.

Ministeren var inde på nogle af problemstillingerne, og det er selvfølgelig i orden. Hr. Erling Christensen var også inde på retssikkerheden, og det var der også adskillige af de andre ordførere, der var. Og det er da rigtigt, selvfølgelig skal det undersøges til bunds, det er der ingen tvivl om; dér skal vi finde løsninger, og det mener jeg nu også nok vi kan. Nogle gange kan man jo finde ud af på en aften eller en nat at lave en masse forslag til en finanslov, og dér kan man finde ud af det 3 timer efter, så det kunne vi jo nok også her, hvis viljen var til det.

Fru Inge Dahl-Sørensen var imod, fordi det kunne blive en pengemaskine. Det er selvfølgelig rigtigt, det kan godt blive en pengemaskine, men nu er det altså ulovligheder, som man får penge for, og det er jo en af de metoder, man bruger andre steder her i samfundet, så her er det jo nok ikke så slemt, hvis man kunne hente nogle penge hjem. Og jeg mener da også, at Venstre og SF på utallige møder rundt omkring i landet har slået et slag for decentralisering og sådan noget, og her var måske lidt af det. Lidt decentralisering er i hvert fald en kommunalisering.

Hr. Niels Ahlmann-Ohlsen var også positiv og ville afvente det lidt. Han kørte lidt på, hvem der skal have indtægterne. Det er selvfølgelig også et problem, der skal ses på, og dér afventer vi selvfølgelig også den rapport, der kommer.

Fru Vibeke Peschardt var ikke uvenlig, det udtryk brugte hun i hvert fald, og var inde på, at trafik og miljø godt kunne få nogle af de penge her. Og det er selvfølgelig også det, vi har haft i baghovedet, nemlig at man kan forbedre nogle af de investeringer, der godt kan ligge over for de bløde trafikanter, altså gående og cyklister.

Hr. Tom Behnke var også inde på retssikkerheden og ville have private firmaer ind. Jeg sad og tænkte på, at det nok ikke var nogen dårlig idé. Hvis jeg skulle starte et firma op, så tror jeg, det var noget, der var godt at gå i gang med. Der er uanede muligheder, der vil være mange penge, og det kan man jo se af, at Københavns Kommune i 1997 regner med indtægter på 126 mio. kr. og udgifter til i alt 110 mennesker. Udgifterne dér er 32,5 mio. kr., så der er i hvert fald noget at gøre godt med.

Fru Jette Gottlieb var enig i forslaget og kom også ind på, at det var godt, at kommunerne kunne træffe nogle transportpolitiske beslutninger. Det er jeg enig i. Det er godt at få kommunerne med i nogle af de her områder. Det er de bløde trafikanter, sådan som jeg ser det, i de kommuner jeg kender til, der ligesom ikke får så meget som bilisterne.

Hr. Arne Melchior sagde nej. Så må jeg erkende, at så må der nok i regeringen være en uenighed. Og jeg opfatter det, som om det så er CD, der måske har hindret, at regeringen siger ja til forslaget.

Det er også rigtigt, som hr. Arne Melchior siger, at der i går var nogle avisartikler om, at nu var det blevet bedre i København nogle steder, og det må man da kun håbe. Men det er jo i hvert fald ikke ret lang tid, man har til at gå ind og fremføre det som et bevis.

Hr. Egil Møller var inde på, at politiets opgaver gerne skulle bruges til nogle andre ting, noget mere præventivt.

Vi har bl.a. diskuteret i SF's gruppe i dag noget om, at politiet gerne må komme ud og blive åbenlyse, så vi kan se dem i gaderne. Det er de blevet nogle steder, men det er ikke alle steder. Vi synes, det er en god ting. Og vi ser selvfølgelig hellere, at politiet er fremme, så befolkningen kan se, at de er der, og at de ikke bare kører rundt i biler, så derfor er jeg også enig med den sidste ordfører.

Men som sagt generelt tak til alle ordførerne for en positiv behandling og vi imødeser selvfølgelig, at der sker noget på det her område inden ret længe.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 68:**Forslag til folketingsbeslutning om dansk deltagelse i en opfølgingsstyrke i Bosnien-Hercegovina.**

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen).
(Fremsat 27/11 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Ingrid Rasmussen (S):**

Allerførst vil jeg benytte lejligheden til at udtale Socialdemokratiets store anerkendelse af den indsats, som det udsendte danske mandskab har gjort i det forgangne år i det tidligere Jugoslavien. Det gælder mandskab i IFOR-styrken, politifolk, humanitære og civile nødhjælpsarbejdere og andre, der har været involveret i projektet. Det gælder også de mange herhjemme, som vi ofte glemmer, der på hver deres facon bidrager til, at vi trods alt har nået det niveau, vi befinder os på nu.

Med de store menneskelige, politiske og økonomiske investeringer, der har været lagt til grund for fredsprocessen, så den ikke skulle køre helt af sporet, er det tilfredsstillende, at der i verdenssamfundet er vilje til opfølgning på IFOR.

Implementeringsstyrken har i løbet af FN-mandatets periode de sidste 12 måneder vist den robusthed og troværdighed, som parterne ønskede. Der har bestemt været opgaver, som man kunne ønske sig løst, men det har ikke været muligt.

Vi må konstatere, at forudsætningerne for IFOR-styrken i store træk og i det omfang, det har været muligt, har levet op til forventningerne og håbene, man havde.

Ingen, heller ikke i Danmark, forventede vel, at de 12 måneder, der var forudset i Daytonafta-

len, i sig selv var nok til at løse hele den svære opgave.

Da Forsvarsudvalget var på besøg i Bosnien her tidligere på året, fik vi en klar og kontant indsigt i, hvor vanskelige forholdene har været og stadig er for alle parter.

Daytonaftalen blev på mange måder skelsættende. I denne sammenhæng er det vigtigt at pege på deltagelse af og samarbejde mellem NATO-lande og ikke-NATO-lande. Det har vist sig at være et konstruktivt skridt, som forsigtigt peger fremad mod en ny forståelse for stabilitet og sikkerhed.

Samarbejdet i den nordisk-polske brigade har været frugtbar og lover godt fremover.

Ruslands og andre PFP-landes indsats er særdeles værdifuld i en forhåbentlig tættere og tættere forståelse for udviklingen frem imod stabilitet og varig fred i vor tid.

Alle kræfter bør altså nu sættes ind i den næste 2-årige stabiliseringsperiode.

Danmark vil med formandskabet i OSCE i 1997 få en central placering. OSCE får store opgaver i det tidligere Jugoslavien.

Disse opgaver skal lykkes, så OSCE's fremtidige rolle i den europæiske udvikling bliver styrket.

Der er brug for en stor civil indsats, og der er brug for en stor humanitær indsats. Her skal SFOR sættes ind, bl.a. for at de planlagte valg kan gennemføres.

Det er vigtigt med parternes indforståelse for at kunne løse disse demokratiske, men vanskelige situationer. Der skal støttes op om humanitære demokratiske kræfter, så vi kommer i en situation, hvor valghandlinger og konsekvenserne af disse ikke hindres eller besværliggøres ved gennemførelsen. Der er stadig en alt for langsommelig accept af parternes frie bevægelighed i området, som besværliggør arbejdet.

Når stabilitetsstyrken om kort tid bliver bekræftet med mandat i FN's Sikkerhedsråd, deltager Danmark med udsendelsen af 750 mand og materiel. Styrkebidraget er lidt mindre end i den nuværende IFOR-styrke, men efter vor opfattelse er den samlede SFOR-indsats stærk nok til videreførelse af fredsprocessen i Bosnien-Hercegovina. SFOR-styrken vil skulle overvåge parternes militære styrker og sikre, at de opfylder fredsaftalens forpligtelser.

Hovedårsagen til tilstedeværelsen af udenlandske både militære og civile styrker i Bosnien er at give beskyttelse og sikkerhed for befolkningerne. Med tilstedeværelsen giver vi nu